לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה
על ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה
אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח
אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני
אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה
לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
ישרפו ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא
הכהן עד הערב והשרף אתה יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא וכבס האסף את אפר
הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני
ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם והנגע
במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים והוא
יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי
לא יטהר ולא יתחטא את משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק
עליו טמא יהוה עוד טמאתו בו עודנה
אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל

ויקחו אליך. לשלם היו עקרות
על שוכן פרה שעשה
משה במדבר. אדומה תמימה
שתהיו התימה מרמזת
שום היו בה שום שערות
שחורות פסולה. אלאלעזר
ויעשה בסגן. אל מחוץ לו
ומחוצה חוץ לשלש מחנות.
ושחט אותה לפנו. ז
שחט ואלעזר מזה. אלבסן
עם אהל מועד. עומד במזרח
של ירושלים ומתבוין ומזה
פתחו של היכל כשעת הזיות
הדם. אל המחנה. ומחוצה
שכינה. שאין טמא משולח
חוץ לשתי מחנות אלא זב
ומצר דמי ומינוקא. ונטמא הכהן
הכהן עד הערב. פרסהו
ודור שהוא ונטמא עד הערב
ואחר יבא אל המחנה. והנה
מחוץ ומחוצה. לשלשה חלקים
מחלקה אחד נתן בהר
המשחה ואחד מתחלק לכל
המשמרות ואחד נתן בחיל
זה של משמרות היה חוץ
לעזרה ב. לשלם ומזה נבנו
העזרות לכל העזרות לעזרה
וזה שבהר המשחה כתבים
גדולים לפרות אחרות מקדשין
ומעין. וזה שבחיל עמון ומ
למשמרת מצוות הכלה והיתה
לעדת בני ישראל. לשמור. לאי
עדה לאי הזייה. כמו ויהי אבן
ב. לחקת את חיות הגוים
לשון זריקה. חטאת היא
לשון חטאו. כפשוטו. ולפ
הילכתו. קרוה הכל חטאי
הטומאה. לומר שהיא מקדשים
לאסור בהנאה. הוא יחטאנו
בן. באופר הזה. כמת בנפש
וגו. בטומאת. ואיזה מת.

את של נפש היודע
והיינו נפש בהויה
שאין עומדת עריסה
הזאה. דו מעשו רבי
רב. יוחנן ושמעון. עמון ומ
עמם ועמה. מעבלה מלו
הזאת שלישי ושביעי
עד עומדתן בן. ונעשה
שטבל. ל המזאל
היהל. בעוד שהמדבר
מטמא. ול לי שמאל

גלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני
גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב
ויאמרו ליפתח לכה והיית לנו לקצין
ונלחמה בבני עמון. ויאמר יפתח לזקני
אלדקני גלעד הלא אתם שנאתם אתי
והגרשו מבית אבי ומדוע באתם
אלי עתה כאשר צר לכם. ויאמרו
זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו
אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני
עמון והיית לנו לראש לכל
ישבי גלעד. ויאמר יפתח
אל זקני גלעד אם משיבים
אתם אתי להלחם בבני עמון
ונתן יהוה אתם לפני ואנכי
אהיה לכם לראש. ויאמרו
זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה
שומע בינתינו אם לא כדברך
כן נעשה. וילך יפתח עם זקני
גלעד

גלעד וישימו העם אתו עליהם
לראש ולקצין וידבר יפתח את
כל דבריו לפני יהוה במצפה
וישלח יפתח מלאכים
מלך בני עמון לאמר מה
כי באת אלי להלחם בארצי
ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי
יפתח כי לקח ישראל את ארצי
בעלתו מארנון עד
היבק ועד הירדן ועתה השיבה

היא גזירת אודיתא דיפקיד יי למשה
מן גלגל עם בני ישראל ויסבון לך
תורתא סמוקתא שלמתא די לית
בה טומיא די לא סליק עלה נירא
ותתנון יתה לאלעזר כהנא ויפיק
יתה למברא למשריתא ויכרוס יתה
קדמוהי. ויסב אלעזר כהנא מדמה
באצבעיה ויזי לקבל אפיה משכן
זמנא מדמה שבע זמנין. ויוקד ית
תורתא לעינוהי יתמשכה וית
פסריה ויתדמה של אכלה יוקיד
ויסב כהנא אתא דארזא ואזובא
ויצבע זהורי ורמי לגו יקידת
תורתא. ויצבע לכבשוהי כהנא
ויסחי בסריה במיא ויהי מסאב
עד רמשא. ויכנוש גברא די יתקטמא דתורתא
ויצנע מברא למשריתא במתר די
יהי לכנשתא דבני ישראל למטרא
למי אדיותא חטתא היא. ויצבע
דכנוש ית קטמא דתורתא ית
לכבשוהי ויהי מסאב עד רמשא
ויהי לבני ישראל ולגוריא דיתגרון
ביניכון לקים עלם. דיקרב במיתא
לכל נפשא דאנשא ויהי מסאב
שבעה יומין. הוא יתדיעלוה
ביומא תליתאה וביומא שביעאה
ידכי ואם לא יתדיעלוה ביומא
תליתאה וביומא שביעאה לא יתדכי
מן דיקרב במיתא בנפשא דאנשא
די ימות ולא יתדעלוה
משכנא דיי סאיב ויתכרת
אנשא ההוא מישראל
מי אדיותא לא אתדכיו עלוהי
מסאב יהי עוד